

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1575 14 tháng 9 năm 2025

Quý Tưởng

*Quý tưởng Trời cao duyên tận độ
Hành thông tự đạt phân đời đạo
Thân tâm an lạc tự khai mầu
Pháp giới triển khai đường minh đạo*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1999

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Người tu chơn cần giành địa vị hay không ?
- 2) Người tu Vô Vi phát tâm dẫn thân cứu đời có quý không ?
- 3) Những người tu Vô Vi lạc hướng bị quỷ nhập xác thì sẽ ra sao ?
- 4) Muốn giúp đỡ xây dựng từ thiện mà không có người chịu nhận thì phải làm sao ?
- 5) Thiếu từ bi, đòi hỏi nhiều sẽ có kết quả gì không ?
- 6) Người tu còn thù nghịch nhau có ích lợi gì không ?
- 7) Có việc tu cần thiết không chịu hành cho chính mình được khỏe, lại muốn xen vào việc của người khác đã dẫn thân vì đại chúng mà mình không làm được vì tánh tình keo kiệt và ích kỷ, nói thì hay mà làm thì dở chẳng ai kính phục có tội không ?

1) Montréal, 18/06/99 2 : 52 AM

Hỏi : Người tu chơn cần giành địa vị hay không ?

Đáp : Thừa người tu chơn cần hành pháp thay vì vận động cho có địa vị, phần đó chỉ giành riêng cho tâm ma ý quỷ mà thôi

Kệ :

*Thực hành chánh pháp chỉ hành tu
Ảo tưởng mộng lung lay dự trù
Phá hoại không hành gây xáo trộn
Tội không gỡ nổi lại mê mù*

2) Montréal, 19/06/99 7:11 AM

Hỏi : Người tu Vô Vi phát tâm dẫn thân cứu đời có quý không ?

Đáp : Thừa người tu Vô Vi dẫn thân giúp đời rất quý, ngược lại lợi dụng thì sẽ khổ suốt kiếp

Kệ :

*Hạ từng chỉ có trước ô
Thiếu trí không minh ý trận đồ
Tự tạo tâm dơ vì ý động
Khó tu gánh vác lại mơ hồ*

3) Montréal, 20/06/99 1:46 AM

Hỏi : Những người tu Vô Vi lạc hướng bị quỷ nhập xác thì sẽ ra sao ?

Đáp : Thừa người tu lạc hướng, hướng về sự tranh chấp và bị quỷ nhập là khi ngồi bên họ cảm thấy trực khí khét và tanh hôi rất khó chịu, có thể bị ói mửa

Kệ :

*Quỷ ám tâm thân tỏa khét mùi
Nói năng hung dữ chẳng an vui
Rủ ren đủ thứ gieo tâm họa
Ô trước ê chề chẳng có vui*

4) Montréal, 21/06/99 9:41 AM

Hỏi : Muốn giúp đỡ xây dựng từ thiện mà không có người chịu nhận thì phải làm sao ?

Đáp : Thừa muốn xây dựng từ thiện mà không có người chịu nhận thì cứ giữ đó để chờ dịp khác

Kệ :

*Từ tâm chưa đúng phải ngưng làm
Nợ trả không người ra nhận ham
Khỏi giúp tự mình ôm giữ lấy
Sẵn sàng chờ trả món nợ tham*

5) Montréal, 22/06/99 2: 05AM

Hỏi : Thiếu từ bi, đòi hỏi nhiều sẽ có kết quả gì không ?

Đáp : Thừa thiếu từ bi mà đòi hỏi nhiều rồi cũng thất bại vì nghịch tình trời, sẽ tự hại và không có kết quả tốt

Kệ :

*Tình Trời ban chiếu sáng choang
Nhịn nhục không thành vẫn khó an
Óc động hôn mê trong khổ cảnh
Thực hành không được vẫn hoang mang*

6) Montréal, 23/06/99 9:08 AM

Hỏi : Người tu còn thù nghịch nhau có ích lợi gì không ?

Đáp : Thừa người tu thiện còn thù nghịch lẫn nhau, chứng minh hành giả chưa sửa được tánh, sẽ đem lại những chuyện phá hoại không cần thiết

Kệ :

*Tâm ngu tâm tối lại gây phiền
Tạo khổ cho nhau chẳng có yên
Gây rối gieo phiền thêm rắc rối
Không còn tâm đạo chẳng vui hiền*

7) Montréal, 24/06/99 6 : 16 AM

Hỏi : Có việc tu cần thiết không chịu hành cho chính mình được khỏe, lại muốn xen vào việc của người khác đã dẫn thân vì đại chúng mà mình không làm được vì tánh tình keo kiệt và ích kỷ, nói thì hay mà làm thì dở chẳng ai kính phục có tội không ?

Đáp : Thừa mọi người không thích nên rút về một chỗ tu sửa, còn hơn làm điều không cần thiết cho tâm lẫn thân

Kệ :

*Thực hành khai sáng đạo quân bình
Chánh pháp gieo duyên rõ chánh tình
Nguyên lý Trời ban không sửa được
Bền tâm vững chí tự thông tình*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Người con không cha

Tình đời phân cách phương xa
Mỗi người một nẻo khó hòa Tình Thương
Tình Trời sáng chiếu tạo gương
Trăm đường thuận nghịch khó nương Chơn Tình
Vì mình sống khổ khó mình
Thiếu Tâm Hằng Hữu mở tình cảm giao
Nhớ Cha tự thuở lúc nào
Khi con gặp nạn tự gào khóc la
Lệ tuôn tâm thức chan hòa
Hương về tâm đạo thật thà nhớ trông.
Cha ơi Cha có nhớ không?
Tâm con vẫn hướng lòng vòng nơi Cha
Vì đời ly gián tạm xa
Ước mong tái ngộ tâm hòa với tâm
Tình thương con vẫn giữ thâm
Nhớ Cha muốn gặp, Tâm tâm Pháp Tâm
Nguyện tu tự đạt Chơn tâm
Con đường Thức Giác giữ Tâm Hiếu Hòa.
Cha nay sống khổ không Cha?
Cha đừng tạo nghiệp, vay mà khổ đau.
Mẹ con vẫn giữ trước sau
Một lòng tu luyện nhiệm mầu Trời ban
Mong Cha trì chí thức an
Giúp người tại thế tự bàn luận tâm
Tâm hồn siêu diệu thậm thâm
Tâm đường khai triển tiến thâm đêm đêm
Diễn thanh giữ vững đạo nền
Diễn trực lần áp lại quên Chơn Tình!

Lương Sĩ Hằng

Culver City, ngày 26 tháng 7 năm 1981

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

KHÓA HỌC THONON: THÂN THƯƠNG HÒA BÌNH – FRANCE

19/02/1998 (tiếp theo)

Bạn đạo: Tại sao mỗi phần hồn đều có gốc khác nhau ở Bên Trên, dù là chiết hồn từ Thượng Đế?

Đức Thầy: Hồn là một tia sáng, một điểm linh quang, mỗi trình độ khác nhau, mỗi tầng đều khác nhau, nhưng mà nó cũng tỏa sáng theo khả năng của chính nó mà tiến hóa.

Bạn đạo: Trở về gốc gác Bên Trên rồi sự tiến hóa sẽ đi về đâu nữa

Đức Thầy: Trở về gốc gác Bên Trên thì sẽ được có cơ hội hội tụ. Cho nên sức mạnh của Thượng Đế càng ngày càng lớn mạnh, chứ không có yếu. Càng ngày chúng ta càng tu, càng có cơ hội hội tụ tốt. Đó là cơ đồ tâm linh tiến hóa của Thượng Đế.

Bạn đạo: Thừa Thầy, Tào Khê là gì?

Đức Thầy: Tào Khê là một luồng điện từ bi, chuyển cũng như suối vậy đó. Cho nên, người tu Vô Vi thiền định khai mở tâm trí rồi, thao thao bất tuyệt; mà nói gì cũng nói về đạo, sáng lạng trong tâm hồn. Khi muốn nói đạo là không có dứt, trên Đại Bi ban chiếu, cứ tuôn chảy như suối. Cái đó là suối đạo. Tào Khê là suối đạo của phần hồn. Suối đạo là đem những lời quân bình cho mọi người cộng hưởng.

Bạn đạo: Thế nào là chủ kiến?

Đức Thầy: Bây giờ tôi thấy người ta khổ, tôi muốn cứu người đó, tôi lập cái thế để giúp đỡ người ta, dẹp đám này cứu đám kia, đó là chủ kiến. Còn mình dứt chủ kiến thì mình thấy mọi sự đều phát triển theo khả năng của chính nó, mới nhận thức được trăm hoa đua nở, màu nào sắc nấy rõ ràng; không nên lấy cái màu này chèn ép màu khác, không được. Cái tự nhiên và hồn nhiên của Trời, Đất sẵn có mới tiến hóa nhẹ nhàng được. Nếu chúng ta chèn ép chỉ có giới hạn thôi.

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, Thầy thường giảng “Tự tiến xuyên”. Chữ xuyên ở đây có nghĩa là xuyên qua cái gì

Đức Thầy: Tự tiến xuyên, là khi mà chúng ta trở về điện giới rồi, là luồng điện chúng ta dễ dàng, có thể thông suốt, vượt qua bất cứ tầng số nào cũng được, tùy theo cái khả năng sẵn có của chúng ta mà tiến.

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, tại sao Thầy lại dùng chữ “xuyên”. Xuyên ở đây có nghĩa là xuyên qua cái gì?

Đức Thầy: Xuyên qua là vượt qua những sự trở ngại, xuyên qua bất cứ những sự trở ngại nào. Trở ngại là bóng tối, mà chúng ta tu thanh tịnh tức là ánh sáng, tự nhiên ánh sáng đến là bóng tối phải tan, xuyên qua liền.

Bạn đạo: *Tại sao tu Vô Vi mà không thể quên mình để cộng tác trong tinh thần phục vụ cho chung mà còn tính toán?*

Đức Thầy: Những người đó còn ôm chủ kiến mới tính toán. Mà dứt khoát chủ kiến không có tính toán. Cùng chung phục vụ thì cuối cùng mọi việc sẽ hình thành tốt đẹp.

Bạn đạo: *Gốc của luồng điện trong cơ tạng nằm ở nơi nào?*

Đức Thầy: Luồng điện trong cơ tạng hội tụ lên trung tim bộ đầu, xuất phát ra. Cho nên khối óc con người có bao nhiêu tỷ tế bào là vậy, xuất phát tới vô cùng.

Bạn đạo: *Phục vụ có khai thông được luồng điện trong cơ tạng như hành thiền không?*

Đức Thầy: Phục vụ và hành thiền, hai cái đó nó tương hỗ cho nhau. Cũng như bây giờ chúng ta làm gì, dần thân làm là làm, tu là tu, thật tình tu như vậy, thì hai cái nó mới đồng nhất, phối hợp tiến hóa dễ dãi. Cho nên, đời đạo song tu là phước huệ song tu là vậy. Phải dần thân thực tình, thật thà, thực hành đúng mức là mới đúng.

Bạn đạo: *Làm sao biết được mình được thanh tịnh? Vì tất cả đều tùy thuộc ở sự thử thách mạnh hay yếu?*

Đức Thầy: Thanh tịnh là trung tim bộ đầu, điện quang chúng ta phát triển dồi dào, hòa hợp với chân động của Càn Khôn Vũ Trụ, thì tất cả những sự động loạn của thế gian chúng ta đem về trung ương là tức khắc thanh tịnh liền, giải quyết một cách rất nhanh chóng. Còn nếu mà còn bị kẹt ở trong cơ tạng thì lý này lẽ nọ, nói cho có nhưng mà làm không được.

Bạn đạo: *Nghiêm luật gồm có những điều luật gì?*

Đức Thầy: Nghiêm luật là một luồng điện sáng của đại bi ban chiếu xuống thế gian. Nếu mà chúng ta không có thanh tịnh, không thanh dịu hướng về đó thì không bao giờ chúng ta có thể tiến lên được. Thanh dịu bên trên ban chiếu là nghiêm luật, mà nếu chúng ta không có thanh tịnh và thanh sạch, không bao giờ chúng ta có cơ hội hội tụ với luồng điện của Đại Bi mà khai tâm mở trí.

Bạn đạo: *Theo thứ tự, tuệ giác phát triển trước trực giác hay là ngược lại?*

Đức Thầy: Thứ tự là chúng ta tu về Pháp Lý Vô Vi thì khai triển trực giác trước rồi mới đi tới huệ giác. Trực giác mở rồi mới biết đường đi tới sự thanh cao của Trời, Đất mà hội tụ triển miên, thấy càng ngày càng rõ rệt hơn, giải tiến trong từ bi.

Bạn đạo: *Thưa Thầy, tuệ giác có khác huệ giác hay không?*

Đức Thầy: Tuệ giác: Trí tuệ, có trí mới có tuệ, rồi mới hiểu được. Chúng ta dụng trí phục vụ, xây dựng rồi nó mới thấy có thành quả. Lúc đó, chúng ta mới thấy rõ hơn.

Bạn đạo: *Như vậy, có khác với lại huệ giác không Thầy? Tuệ với huệ có khác nhau không?*

Đức Thầy: Trí tuệ.

Bạn đạo: *Còn huệ?*

Đức Thầy: Huệ là trong tự nhiên và hồn nhiên nó phát sáng ra vậy, nó thấy vậy đó. Trong giờ thiền tự nhiên là thấy vậy đó, là huệ. Còn này là trí tuệ, phải dùng trí nó mới đi tới tuệ được.

Bạn đạo: *Người thành đạo rất hiếm. Nếu một người thành đạo mà chỉ độ được vài ngàn người, thì khi nào thế gian mới tận độ được?*

Đức Thầy: Cho nên người thành đạo là người dốc lòng tu cho chính họ, và chính họ sửa họ. Họ để lại tất cả những thành quả như vậy, thì người kế tiếp bằng lòng học như vậy cũng sẽ đi tới đích. Còn chuyện mà độ quần sanh, là Thượng Đế và Đấng Toàn Năng đã an bài tất cả. Nóng, lạnh đủ chuyện để giáo dục mọi người thức tâm mà tự trở về với phần hồn chánh giác.

Bạn đạo: *Nếu mà pháp Vô Vi là một pháp chánh pháp, một chánh pháp có thể độ được nhiều người, làm cách nào để phổ biến để cho mọi người đồng hưởng?*

Đức Thầy: Thì mọi người bằng lòng dần thân tận độ. Như ngày nay chúng ta đến đây, chúng ta chung sống, họp, thấy vui, thấy tâm thức thay đổi, thì chúng ta phải dần thân. Muốn làm sao làm lớn rộng cho mọi người, thì trước hết chúng ta phải tu. Tu để ảnh hưởng người kế tiếp. Trước kia chúng ta nói chuyện khác, bây giờ chúng ta nói chuyện khác. Ta lần lần... mới ảnh hưởng. Chuyện của Thượng Đế làm cũng vậy, từ từ chớ không có giải quyết trong ý muốn của con người muốn làm là làm, không có thể có cái chuyện đó. Phải từ từ nó hình thành.

Bạn đạo: *Những chương trình Thiền Ca gần đây có nằm trong chương trình của Thượng Đế hay không?*

Đức Thầy: Nếu không nằm trong chương trình của Thượng Đế, mà không tiền mà dám mở cái rạp lớn như vậy? Là Ông Thượng Đế không có giúp thì chúng ta không có làm thành công. Thượng Đế, sức mạnh của Thượng Đế chuyển động trong tâm hồn của mọi người. Cho nên có một số người dần thân bất vụ lợi, vô quái ngại, phục vụ cho mọi người kế tiếp cộng hưởng là vậy.

Bạn đạo: Ngoài những chương trình Thiên Ca, Thượng Đế còn có chương trình gì để cứu độ chúng sanh nữa hay không?

Đức Thầy: Thượng Đế là tràng giang đại hải chương trình để cứu độ quần sanh. Cơm ăn, áo mặc cũng là Thượng Đế giúp mà thôi. Không có Thượng Đế, không có cơm ăn, không có áo mặc, không có hơi thở. Bây nhiêu đó chúng ta thấy cũng đã nhiều rồi. Còn biết bao nhiêu chuyện Thượng Đế đã và đang làm: Phục vụ tận tình, chung sống hòa bình, dẫn dắt chúng ta. Mà chúng ta chỉ phụ Thượng Đế, ngược lại con đường của Thượng Đế đi, là vụ lợi cá nhân, quên tất cả mọi người kế tiếp, và không chịu khai thác cái tài sản cuối cùng là khối óc và cơ thể của chúng ta hiện tại, là một đại tội.

Đại tội là sao? Không thấy đường đi. Có cơ hội mà không chịu khai mở ra, không thấy đường đi là tạo tội chớ làm cái gì. Tắm tội mà, đâu có đến đâu được. Tự khai mở, dưỡng dưỡng, thăng hoa, tiến hóa, thì không có bị lệ thuộc bởi một cái bóng tối nào có thể ám ảnh chúng ta.

Bạn đạo: Người tu thiên kể chuyện tục tĩu, dù là chuyện vui, có hại không?

Đức Thầy: Nói tới đó mới hiểu rằng khả năng của Thượng Đế là vô cùng. Mọi khía cạnh đều tận độ quần sanh, từ trước cho tới thanh, từ đục động cho tới thanh tịnh, cũng khả năng của Ngài là vô cùng mọi trạng thái là vậy. Chuyện của Thượng Đế làm là mọi trạng thái chớ không phải một trạng thái như người đời suy nghĩ.

Bạn đạo: Làm cách nào để thăng hoa tư tưởng?

Đức Thầy: Sửa mình, tư tưởng mới thăng hoa, mà có gì cứ phát triển cái xấu của mình làm sao thăng hoa được. Phải sửa mình, khép mình, nhịn và phải chịu nhục thì mới thăng hoa được. Cũng như vợ chồng chung sống ở trong nhà, mà nhịn mà không chịu nhục thì người vợ đó cũng không có được chứng tâm. Người chồng cũng vậy. Có nhịn thì phải chịu nhục, trong gia đình mới hòa ái tương thân xây dựng. Sau cơn động loạn mới thật sự thương yêu lẫn nhau. Mà cứ tranh chấp hoài, tranh chấp hoài, chỉ có xé lẻ và không có phát triển. Muốn có căn nhà tốt phải làm cho ấm áp, chớ không nên xé nát chỗ này, chỗ nọ, thì căn nhà làm sao tốt được.

Bạn đạo: Sau một thời gian tu thiên, làm sao chứng minh mình có điển?

Đức Thầy: Sau một thời gian tu thiên, có thể chứng minh mình có điển. Điển là chỗ nào? Ngay trung tim bộ đầu rút, mà mọi sự thanh nhẹ. Khi chúng ta nhắm mắt là nó êm ả. Mà nhắm mắt, trước kia chúng ta nhắm mắt thấy trong tối tăm mà không có chiều sâu, ngày nay chúng ta nhắm mắt đã có chiều sâu, và bộ đầu rút thanh nhẹ. Và chúng ta nghe những lời giảng minh triết bất cứ từ đâu đến, chúng ta đều hiểu và hành được, mới thấy là chúng ta là người có điển. Chỉ có điển mới liên hệ nhanh như vậy được. Còn lấy lý đời, không bao giờ liên hệ được chân lý. *(còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Duyên tình tan vỡ đạt tình siêu

Ở thế gian chúng ta gá duyên lấy vợ lấy chồng. Ngày nay tan vỡ rồi thấy bơ vơ, trong cái bơ vơ đó chúng ta ngày nay ngộ được cái đạo rồi chúng ta mới thấy cái tình siêu, “Nhờ sự kích động đó tôi mới thấy rằng sự yêu thương vô cùng của Thượng Đế với tôi là một. Tôi mới thấy rằng cái chữ “Tình yêu” của cả Càn Khôn Vũ Trụ quý giá vô cùng mà chúng sanh đem thu hẹp nó; đối diện giữa con người và con người chỉ lẫn lộn trong cái chút tình yêu tạm bợ đó rồi nó tan vỡ cái duyên nghiệp; hết nợ rồi nó tan vỡ.” Thì chúng ta mới ngộ được cái tình siêu là cái tình của Cha Trời Mẹ Trời là quan trọng nhất.

TV Vĩ Kiên, Khóa 4: "Quy Thức" - Thương Yêu và Tha Thứ- 17/5/1986

LỊCH TRÌNH ĐẠI HỘI VÀ CÁC KHÓA SỐNG CHUNG NĂM 2025

	Địa điểm	Thời gian
Khóa Sống Chung Tịnh Khẩu - Niệm Phật & Lễ Giỗ Đức Thầy	Thiền viện Vĩ Kiên Tel: (925) 289-6267.	16/9/2025 – 20/9/2025
Đại hội Vô Vi 2025 DUYÊN LÀNH TẬN ĐỘ	Thiền viện Hai Không Tel: (714) 598-7291	22/9/2025 - 26/9/2025
Khóa Sống Chung QUY HỘI TÌNH NGƯỜI	105 Wright Road Mareeba QLD 4880 Australia Tel : 619-928-1888	23/9/2025 - 29//2025
Khóa Sống Chung TÌNH TRỜI SIÊU DIỆU	Hawaii Tel: (808) 497-5436	01/11/2025 -8/11/2025.

7L. 29-04

97 1K

4-26-97

Tham Mò A Di Đà Phật

Dức Thầy kính yêu của con

Không biết mực nào tả nổi sự
vui mừng của con khi được cầm
bút viết lên những dòng chữ
nói ra lòng thường nhớ Thầy vô
biên không phai lạt trong bất cứ
gió phút nào

Trước ngày đại hội Thái Lan con
lo, con buồn nhưng không làm gì
hơn chỉ biết lo thiên mà thôi. Sau
ngày đại hội Thái Lan về mẹ đến
nay con rất vui mừng, sung sướng
Thầy vẫn còn mãi mãi với chúng
con. Con cảm ơn Bê trên đã ban
cho Thầy nhiều sức khỏe và ở mãi
với chúng con, Thầy còn ở với

(182) Chúng con ngày nào là đại
phước của chúng con ngày đó.
Con nguyện là đệ tử

trung thành của Đức Phật
Đã vì Kiên và nguyên cớ
gắng tu hành tinh tấn để
không hổ thẹn danh Thầy.

Chánh thượng kính.

Con cảm ơn Thầy đã độ và
ban rất nhiều phước lành đến
với con trong những năm tháng qua
mặc dầu con cũng vẫn còn eo
hẹp nhưng con rất sung sướng và
nhẹ nhàng, những mọi việc khó
khăn đều qua một cách tốt đẹp
con đã thấy rõ đường con đang
đi, con ước gì con được gặp được
Thầy từ khi con còn con gái thì con
đâu phải khổ như vậy, nhưng con
nghĩ lại gặp mình từ 3 năm về trước
tuy trẻ nhưng con có còn hồn không
bao giờ được gặp.

(183)

Một lần nữa con xin đáp
đầu bày Đức Thầy đã

ban cho con những gì con đã có
đang có và sẽ có. Con cúi xin
Thầy nhận món quà nhỏ này để
bố lòng biết ơn, tạ ơn Trời - cao biển rộng
tình thương Thầy đã ban cho con
những năm tháng - qua. Con cảm ơn
Thầy đã nhìn thi gởi quý báu mà đọc
hết những lời thơ thiên này. Nếu con
có phạm lỗi gì lầm Ngai buồn xin Ngai
hãy mở lòng lòng từ bi tha thứ cho
con và cứu vớt đời con, suốt đời này
và mãi kiếp sau con vẫn là đệ tử
trung thành của Đức Phật Đa Vi Kiên.

Con kính chúc Thầy và Bà Tắm sức
khỏe - dồi dào, an Khang trường thọ, cho
con gởi lời thăm Chi Bê và Chi Diệp.

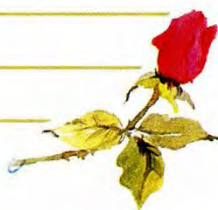
Con xin danh lễ Phật Đa Vi Kiên.

(184)

Kính Bái.

Chau JS

Chau JS

Los Angeles, ngày 29 tháng 4 năm 1997

C con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 26 tháng 4 năm 1997, được biết con và gia đình vẫn khỏe, Thầy rất vui khi nhận được thư và quà của con đã giành dụm tặng cho Thầy, an ủi Thầy rất nhiều; con bớt khổ Thầy lại được vui, con biết lo tu học đúng theo đường lối của Thầy đề ra tương lai con sẽ khôi phục tất cả tình thương đã mất mát từ xa xưa.

Con ơi! Ở đời chỉ tạo nghiệp đối với người không chịu tu, cưỡng cưỡng trong khổ cảnh và đau thương, ngược lại dẫn thân, chịu dẫn thân tu tiến thì nghiệp chướng sẽ mòn đi tùy theo hạnh đức phát triển của chính con. Hiện con có một tổ ấm của Trời ban, mà con chịu hưởng về tâm linh mà tu tiến thì mọi việc ở tương lai sẽ được bình an, xây dựng tình thương và đạo đức, chồng con chung sống hòa bình, lần lần sẽ được lan rộng ra xã hội quần sanh, hằng đêm Thầy đã dẫn thân đóng góp phần tu học tâm linh cho các con cộng hưởng, luôn luôn ước mong các con tự hiểu lấy chính các con mà tiến hóa trong mọi khía cạnh nhẹ nhàng.

(186)

Chúc con vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng.

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 37, 14-09-2025

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị bằng chung thiên tuần này:

Sai Một Ly Đi Một Dặm

<https://youtu.be/e9dnXlxeSao?si=Q10DQS0YUQVUm6s9>

Để có thể nghe trọn vẹn Lời Đức Thầy giảng mà không bị quảng cáo nhảy vô thì Quý Vị nhấn Pause rồi nhấn vô đường link màu xanh sau chữ voviaudio.

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Xin giới thiệu tới Quý Vị YouTube mới của Quý Cứu Khổ Ban Vui (CKBV) với rất nhiều video ngắn như là tường trình tới Quý Vị Ân Nhân như sau: Xây nhà tình thương, Tặng xe lăn, Tặng giềng nước ngọt, Giúp người nghèo không tiền trị bệnh, Tặng học bổng, v.v..

Nhân đây cũng xin Quý Vị Subscribe và khi coi cho một Like để có thể truyền tải tới nhiều người được coi. Xin cảm ơn Ban CKBV

<https://www.youtube.com/@Cuukhobanvui/playlists>

09-2025 Mồ mắt cườm miễn phí cho người nghèo

<https://youtu.be/t-aIpKMhKnU?si=IQGqvEXEJrGmZzoa>

09-2025 200 phần quà của ông Tám tặng làng phong ở Kontum

https://youtu.be/LX_ARIgVex8?si=yCEcJFN7yVUW5JBS

09-2025 Giúp sửa cho 22 bé ở Mái Ấm Thiên Ân

<https://youtu.be/Py4nbgMIDtQ?si=7rYWfgncYgqqukQQ>

09-2025 Giúp người già khó khăn và người khuyết tật

<https://youtu.be/4f4oG3KHX00?si=1AnuJDAoBiaXPvc9>

09-2025 Khai giảng ở trường mầm non Can Lộc Hà Tĩnh và Mái ấm Sao Mai Gia Lai

https://youtu.be/uldehE7-UM8?si=X1GmC2ZmyHpj_w8n

09-2025 Khai giảng niên học 2025-2026 trường khuyết tật Thanh Tâm và Vi Nhân

<https://youtu.be/n-4KIvcZINE?si=p6kNoHIvKHEqEzie>

09-2025 Tặng sách vở cho các em nghèo đến xin để bắt đầu niên học mới ở Gia Lai

<https://youtu.be/9mvQgVOMa2M?si=UVswloX8pg-Ou48i>

Xin giới thiệu thêm Mục Thư Từ Lai Vãng với những lá thư tới và Đức Thầy trả lời. Đọc mà cảm động cũng như học rất nhiều lời Chơn Lý. Kính mời.

Thư Từ Lai Vãng 8 Lập hạnh hy sinh là tự xa lìa bản tánh xấu xa để tự xây dựng một luồng điển thanh than

<https://youtu.be/uRilWRNvu6M?si=eO5MQKk-O1p7IGKt>

MỤC BÉ TÁM bàn bạc cùng các bạn khắp Năm Châu –Mục Bé Tám Cuốn 81 câu 2421 tới 2451 - Tháng 10 năm 1996. Chúng tôi có để Timestamp để Quý Vị có thể tìm lại những câu nhập tâm mà muốn coi lại nhiều lần. Xin nhấn vô chữ ...more sẽ ra.

<https://youtu.be/WBUAk619EjM?si=EXoQY6E6Po89LcGu>

Tuần Báo Phát Triển Điển Nặng số 1575 -Người tu chơn cần giành địa vị hay không

https://youtu.be/GiMgbnQm6_0?si=4rVAlbSpK5kRztqi

Ban video kính mời

Thơ Bạn Đạo

TIỀN HUYNH

BÙI ngọt cay chua đều đã trải
QUAN tâm hành đạo đến cuối đời
THƠ thối hồn yên rời cõi tạm
THƯỢNG LỘ BÌNH AN xin chúc huynh.

05.09.2025

Kiều Trang

=====

Kiếp Người 1

Bôn ba cực khổ vì sự nghèo
Se duyên cũng bởi, sợ quạnh queo
Cuộc đời khổ não bạn cam chịu
Nợ nần, chồng vợ, con nhóc nheo
Kiếp người cứ thế trôi lăn mãi
Tâm vương bụi trần nghiệp mang đeo
Ai ơi! giải nghiệp hãy hành pháp
Đời Đạo tiến thẳng bớt gieo neo.

Thủy Bùi Missouri 9/5/2018

Kiếp Người 2

Kiếp người ngán ngủ lắm ai ơi!!
Thoáng chốc đã hơn nửa đời người
Sanh, Lão, Bệnh, Tử ta trải nghiệm
Vô thường chợt đến xong kiếp người
Giai đoạn tuổi trẻ chớ lười biếng
Học hỏi, tu hành chớ rong chơi
Rèn trui tu luyện hồn thẳng tiến
Không nên hoang phí và buông lời
Khi còn sức khỏe và sinh khí
Cố gắng tu hành các bạn ơi!
Cho hồn học hỏi và tiến hoá
Đạt được ý nghĩa kiếp làm người
Đó là mục đích ta xuống thế
Rồi ta về quê nơi cảnh Trời

Thủy Bùi Missouri 08/09/25

Bạn đạo sư tâm

THUYẾT GIẢNG TẠI PERTH ÚC CHÂU - 1990

[đoạn chép từ phút 44:27 đến phút 59]

- NHƠN THÂN NAN ĐẮC - PHÁP NAN NGỘ.

Cho nên chúng ta có cơ duyên làm người là hạnh phúc vô cùng. Vui đi! Nhơn thân khó tìm lắm, mà pháp cũng khó ngộ lắm. Thì bây giờ chúng ta tìm ra... Chúng ta có cái xác rồi, rồi bây giờ chúng ta phải quý cái xác này, mà chúng ta lập lại quân bình, là hưởng. Tu là hưởng, còn không tu không có được hưởng đâu.

Không tu cũng như là con trâu bị xô mũi mà thôi, m...t chap nó kéo việc này, rồi kéo việc kia, kéo việc nọ. Quý vị bình tĩnh coi, nội trong nhà thôi à, một chặp thì nồi cơm, chút nữa thì đồ xào, chỗ kia là thùng giặt, mai cái bill của nhà đèn tới, rồi một cái bill nhà băng tới, nó kéo mình cứ quay quần bao nhiêu công chuyện đó thôi.

Có tu nó khác. Có tu, tự nó niệm Phật, rồi nó lập lại quân bình, nó lập cái hạnh đức của nó, nó thấy vui. “Trời ơi, mình từ phía Nam mà mình xuống tới đây. Phía Nam của cõi Trời mà mình xuống tới đây, mà mình bây giờ mình biết đường trở về”.

Từ miệng giếng mà mình xuống tới đáy giếng, mà từ đáy giếng mình biết đường trở về... thì mình một người thông suốt. Thông suốt rồi mới độ người ta được. Khi mà quán thông hai chiều rồi, người đó mới độ người khác được, vì thấy rõ và nói rõ như vậy đó, đi tới... Cái đó là cái quan trọng.

Nhiều người không hành, không ở trong hoàn cảnh đó mà dùng lý luận, đọc sách, lý luận này kia, kia nọ, rốt cuộc là nói dóc, không có tiến. Đọc kinh, lý luận, giải không thông, rồi cũng nói dóc chớ không có tiến. Chính họ nghe những lời tôi nói, họ phải hiểu trong tâm họ sao. Họ không có hành, họ không có đúng, bây giờ họ ăn năn, họ tự hành thì họ sẽ được tiến.

Chớ Ông Trời không có chèn ép ai hết; mở đường cho tất cả mọi người mà mọi người không chịu đi thì mất cái hạnh phúc đó mà thôi.

Cho nên chúng ta có duyên lành mới có cơ hội làm người. Con thú muốn làm người không được. Cũng mang xác, cũng biết đau đớn, biết lạnh, biết nóng, nhưng mà chỉ một bộ đồ đó thôi. Còn chúng ta có thể bận bộ đồ này rồi thay tới bộ đồ khác.

Chúng ta ở cái luật tiến hóa cao hơn thì chúng ta phải tiến về con đường cao hơn mới là đúng, không nên đi thụt lùi lại làm con thú nữa. Cũng từ con thú mà ra, mà bây giờ chúng ta thụt lùi làm con thú thì khổ quá, có bộ đồ đó bận hoài, mấy cái lông đó che thân hoài.

Cho nên phải hiểu rõ đường đi. Ngoài cái thể xác này còn có phần hồn. Phần hồn là sự sáng suốt. Phần hồn là thanh nhẹ. Nhẹ mới về Trời, mà nặng ở thế gian, xuống Địa Ngục.

Cho nên lý luận của chúng ta không có dùng lý luận nặng. Nhưng mà phải tìm hiểu rồi mới nói, không thể nói mà không hiểu. Nói mà không hiểu không nên nói. Hiểu rồi nói, nó khác, nói thật hơn, nói mạnh hơn, nói rõ hơn.

- TU, PHẢN THẦY BỊ PHẠT 60 NĂM - TU PHẢI BIẾT TRUNG TÍN.

- PHẢN THẦY, LỪA BẠN, TỘI NẶNG LẮM

Cho nên nhiều người tu, nửa chừng làm bậy thì nó bị phạt 60 năm. Một người đi tu mà phản Thầy, phản trắc thì nó bị phạt 60 năm. 60 năm nó mới trở lại cái thức, thồn thức, sáng suốt trong lúc nó đi học đạo, nhẹ nhàng như vậy, thì nó phải trở lại 60 năm mới được nhẹ nhàng. Còn nếu mà nó không biết, nó tiếp tục thì nó sẽ đi xuống luôn. 60 năm đó là một kỳ ân huệ, mà nếu nó không biết nó sẽ đi luôn. Cho nên tan hồn tan vía ở chỗ đó.

Người tu phải có trung tín. Bất trung bất tín không có nên xưng mình là người tu. Phải trung tín.

Tại sao phải đặt nền tảng trung tín?

Đối với Ông Trời, chúng ta phải trung tín. Phong ba bão táp... Quý vị ở đây sống ở thế gian, phong ba bão táp, quý vị phải trung tín với Trời Phật thì mới có được cứu. Thấy rõ tôi không có chết đâu, không sao hết, thì mới được cứu.

Còn vô tu mà Ông Thầy mới có thử mình có một cú à, là phản rồi - Đâu có được!

Cái tội phản Thầy, lừa bạn phản Thầy, tội đó tội nặng lắm, họ không hiểu, người đời không hiểu. Nhiều người có tuổi rồi mới thấy, nhiều khi mình cũng có cái tâm tánh phản trắc như vậy, mình thấy nặng, không có sung sướng. Ghét một người bạn mình thấy còn buồn nữa, đừng có nói đi phản Ông Thầy.

Cho nên ở đời này, nền tảng văn minh bây giờ nó bừa bãi, người ta tưởng như vậy người ta làm là thành công, nhưng mà rốt cuộc là bị bơ vơ. Cũng tội nghiệp cho những phần tử không hiểu lấy họ và không thấy rõ vị trí của họ đang làm cái gì. Khi mà họ tu, họ phải được điều luyện. Mà điều luyện nhờ quả một cái là họ đã chửi Ông Thầy rồi.

Như cái ly này, nó vô điều luyện rồi, mà nó chửi cái ông kỹ sư đó, ông kỹ sư vẫn làm việc luôn luôn. Sau rốt cuộc nó mới chấp nhận thì nó mới thành cái ly. Nó không chấp nhận nó không thành cái ly. Mà rốt cuộc cũng phải chấp nhận. Những người phản trắc rốt cuộc cũng phải chấp nhận.

- VÔVI SAU NÀY PHẢN NHIỀU LẮM

- VÔVI PHẢI BỊ THỬ THÁCH, NHỒI QUẢ

- TU NHẤT KIẾP, NGỘ NHẤT THỜI

Cho nên, cái này tôi đã nói trước rồi, **Vô Vi sau này phản nhiều lắm**, nhưng mà rốt cuộc không chạy đi đâu, còn phải trở lại. Thì phải chấp nhận để tiến hóa, không thì trễ tàu hết, không có phát triển.

Bởi vì nếu mà không cho thử mạnh, không cho nhồi quả, không cho kích động, không có phải là giá trị của trường đạo Vũ Trụ. Trường đạo của Vũ Trụ này luôn luôn phải kích động và phản động để cho người ta trở về với chơn tâm.

Cho nên các bạn vẫn bị nhồi quả. Bước vào Vô Vi tu vẫn bị nhồi quả. Vô Vi chuyển những gì ở xung quanh kích động các bạn, coi thử các bạn giữ được thanh tịnh không? Đó là đồn ngộ, và pháp ngắn hơn để đi tới mau hơn.

Cho nên bây giờ đi học trong trường, học đủ thứ hết trời, phải vậy đó, cũng kích động vậy. Mà trường đời kích động, phản động nhiều chừng nào chúng ta lại kinh nghiệm nhiều chừng nấy. Cái trường đạo nó cũng vậy. Trường đạo nó gay gắt hơn. Trường đạo nó gay gắt hơn bởi nó dạy thẳng phân hồn. Nó cho thôn thức, nó cho đau khổ, cho bức tức để nó thấy cái bản chất sân si, dấy động của phần hồn của mình đã có, cho nên mình thoát không được là vậy.

Khi mà hiểu được rồi là giải quyết. “Tu nhất kiếp, ngộ nhất thời” là ở chỗ đó. Ngộ một chút là giải quyết được liền.

Cho nên nhiều người không hiểu, bước vào tu Vô Vi một thời gian, bị thử thách là đi chửi Ông Thầy. Mà tôi đã nói với các bạn là tôi không làm Thầy nhưng mà nó cũng chửi tôi luôn nữa. (cười)... Tôi là bạn thôi mà nó cũng chửi tôi luôn nữa. Vì nó không chịu tu, nó không sửa nó, nó muốn làm Phật mà nó không sửa nó thì nó không có trách ai được hết á. Nó phải sửa nó, nó không có thể tức điều này, điều nọ... Nhưng mà Vô Vi luôn luôn đặt những cái chuyện kỳ quái, nhồi quả để nó thức tâm.

Thì từ đây về sau có rất nhiều, sẽ biến chuyển rất nhiều để cho các bạn thấy mình bơ vơ, rồi mới vươn lên, giữ vững lập trường để tiến tới.

- DỨT KHOÁT MỚI GIẢI THOÁT

- ĐÒI MỚI HỌC KINH MỚI - KINH SỐNG, KHÔNG PHẢI KINH CHẾT

Dứt khoát mới là giải thoát. Chớ còn cứ ý lại, ý lại hoài... Như bây giờ tôi còn sống, ý lại, điện thoại nói chuyện với tôi, tới hỏi tôi chết thì thằng khác nó nói: “Tôi ông Chín này, ông Tám này”... nó cũng gạt cho một mách thì cũng như không.

Thì bây giờ luyện ngay, giữ vững lập trường, mạnh mẽ lên, không sợ thằng nào hết. Ở vị trí này là vị trí siêu việt, có thể xác cấu trúc bởi siêu nhiên mà có. Và có phần hồn, có thấy đường lối Pháp Lý phát triển rõ ràng. Phải đi để tiến chớ không có lệ thuộc bất cứ một ai. Giữ lập trường để thăng hoa, tiến hóa, trở về sự sáng suốt và tận hưởng cái thanh quang của Vũ Trụ bây giờ.

Đòi mới học kinh mới, kinh sống chớ không có kinh chết nữa. Kinh sống là sự kích động của xung quanh, hoàn cảnh, mà cái tâm thức mình quán thông được đó là mình đọc cuốn kinh sống rồi.

Cho nên tôi tu, rồi bây giờ tôi nhắm mắt thì tôi thấy: Ô... Ông Thượng Đế là ai, Ông Phật là ai, người phạm là ai, ma quỷ là ai... rất rõ ràng, không có lẫn lộn nữa. Mà phải hành mới thấy, không hành không thấy.

Ở thế gian này đâu có mà khi không có cái bằng cấp kỹ sư đâu, cũng học trôi chết mới có bằng cấp kỹ sư. Học trôi chết mới có bác sĩ. Không có ai cho mình cái bằng cấp kỹ sư, bác sĩ đâu, phải học.

Thì tu cũng vậy, cũng phải hành. Không hành làm sao mà biết được nguyên lý của Trời Phật. Mà biết cái nguyên lý của Trời Phật rồi đâu có làm đường lạc lối nữa, đâu có ai gạt, hết ai gạt rồi. Nó sung sướng, hạnh phúc ở chỗ đó, thật sự an nhàn.

- PLVV, PHÁP NHƯ Ý - TỰ TU TỰ TIẾN

- HOÀN CẢNH LÀ ÂN SỰ.

Cái Pháp Lý Vô Vi này là tự do, tự tu tự tiến. Và cái pháp như ý: tùy hoàn cảnh mình tu, tùy duyên mình học đạo.

Bất cứ ở nơi nào, hoàn cảnh là ân sự, chứ không phải Ông Tám là ân sự. Hoàn cảnh là ân sự.

Hoàn cảnh kích động và phản động nó mới đưa chúng ta tới đi tìm Phật, tìm Tiên, tìm chân lý để nghe. Là hoàn cảnh là ân sự, phải nhớ cái chỗ này. Thì bất cứ ở vị trí nào các bạn cũng có cơ hội tu tiến hết, và không có bị lường gạt.

Còn khi mà tu được rồi, mà quán thông rồi, cái sự phát tâm của mình mạnh lắm. Thấy rồi: của Thiên trả địa chứ không ai ôm được một cái gì hết. Của Ông Trời cho rồi cũng bỏ dưới đất rồi buông xuôi để ra đi, mà cái gì cứu người là nó làm, sẵn sàng nó giúp.

Vô Vi nó đâu có tổ chức gì quan trọng đâu mà hô lên “in kinh” là gọi tiền đi in kinh à. Bởi vì nó nghĩ rõ ràng rồi: cuốn kinh đưa cho những người đau khổ đang nằm thõn thức trong giường bệnh, mà họ dòm họ thấy chân lý, họ thấy hồn thấy vía họ, họ thấy còn lối thoát nữa, họ sướng quá rồi. Nhưng mà cái kinh đó đâu có thâm tiền họ, không thâm tiền. Vì mọi người phát tâm mà, bỏ vô đó để đem đi.

- PHÁT TÂM IN KINH SÁCH, CỨU ĐƯỢC CỬU HUYỀN THẤT TỔ.

Khi mình phát tâm in kinh sách là Cửu Huyền Thất Tổ của mình cũng được cứu nữa.

Người đó bất ngờ nhận được cuốn sách mà họ thức tâm, họ không làm điều ác, và họ thấy rõ sự sai lầm của chính họ, ăn năn hối cải... từ cái bệnh nặng được giải thoát. Hỏi cái gì quý hơn?

Ta lấy tiền ta ăn cream, ta lấy tiền ta đi chơi bời, ta lấy tiền ta đi nhảy đầm, uống đi. Ta cho người ta in kinh để người khác có cơ hội thức tâm.

Cho nên những người muốn làm phước, không phải là cho tiền họ ăn mới là làm phước, mà in kinh cho họ. Họ có cái óc, họ đọc họ hiểu. Họ hiểu, họ thức tâm, thì cái óc của họ trở lại quân bình thì họ có thể cứu họ nhiều, mọi mặt chứ không phải một mặt.

Tiền của do cái óc con người sắp đặt, do khối óc thần kinh của con người sắp đặt mà ra. Mà khối óc, thần kinh của nó khôi phục rồi, nó giàu biết là bao nhiêu. Cho nó, nó không thèm nhưng mà nó chỉ cho người ta không. Cho nên những người tu Vô Vi chỉ có cho người ta không à.

Cho nên nhiều người người ta nói: “Ồ, cái tội này nó làm cái gì mà nó có tiền, mà nó cứ phát kinh, in kinh nó cho người ta không à”. Có người đổ thừa Cộng sản đưa tiền in kinh, có người đổ thừa CIA đưa tiền in kinh, mà rốt cuộc đâu có ai đâu, mọi người người ta phát tâm, người ta làm.

Con người ở thế gian phát tâm là con người tốt. Mà con người chê khen, con người đó là con người xấu. Thấy rõ ràng, không cần phải chỉ mặt nữa. Chê khen, người đó là người xấu. Còn cái người người ta phát tâm làm việc mà người ta không nói, người đó người tốt.

Cho nên khối Vô Vi bây giờ, khắp Năm Châu phát triển để cho mọi người thấy. Mà họ làm có tiền, nhưng mà bây giờ họ không có xài, họ tu thiền họ không có xài. Họ ăn năn hối cải, họ không nhây đằm, họ không có xài tiền nữa, còn dư để làm gì? - Cho người kế tiếp có cơ hội đọc.

Cho nên cái quỹ in kinh lúc nào nó cũng có tiền gửi đến để nó tiếp tục in kinh. Mà những người in kinh có ăn lương không? Không!

Có việc làm hết. Bỏ công, sau giờ làm việc không có đi chơi, dư giờ đi chơi => về in kinh. Cuốn kinh đó mới có giá trị, kinh đó mới cao quý, kinh đó mới thật sự là tình người. Cái người mà hưởng được cuốn kinh đó, lần lượt họ hiểu. Nhiều người họ đọc kinh rồi họ phát tâm, họ gửi tiền đi, đó là tình người chuyển chạy khắp Năm Châu. Thì đó là cái khí giới tình thương và đạo đức của Thượng Đế và đang làm việc trong Vũ Trụ này. Cho nên những người in kinh là những người sẽ được phước.

Sẵn đây, bữa nay tôi có dịp về đây, thì các bạn có gì thắc mắc? đòi lẫn đạo mình nói chuyện cho vui, thì cứ việc hỏi thẳng nơi tôi, tôi sẽ đóng góp sau những kinh nghiệm mấy chục năm làm người, không nhiều thì ít cũng hữu ích cho các bạn hết.

TS LSH

Hồ Huệ

Hướng Tâm cầu nguyện

Xin giúp gửi lời cầu nguyện cho BÐ **CHUNG MỸ HOA** sinh ngày 25/1/1950 tại Vạn Ninh mất ngày 8/9/2025 lúc 7 giờ 8 phút tại Humble tx được siêu thăng tịnh độ . Cảm ơn